

Jakup KRASNIQI

Kontributi i Jasharajve të Prekazit në luftën çlirimtare të Kosovës (1991-1999)

Prekazi gjeografikisht gjendet në pjesën veriore të Drenicës dhe në verilindje të qytetit të Skënderajt. Thuhet se emri i fshatit Prekaz vije nga emri i banorit të parë të tij, Prekë Kuçi. Preka u vendos në atë vendbanim në fund të shekullit XVII apo në fillim të shekullit XVIII, nga i cili edhe rrjedh emri i fshatit Prekaz.¹Fshati ka një shtrirje të madhe gjeografike dhe ndahet në dy pjesë: Prekazi e Epërm dhe Prekazi i Poshtëm. Prekazi i Epërm përbëhet nga katër lagje: Lagjja e Brahimajve, Lagjja e Nezirajve, e Zenelajve (Lagjja e Ahmet Delisë) dhe Lagjja e Hasanajve²; ndërsa, Prekazi i Poshtëm përbëhet po ashtu prej katër lagjeve: Lagjja e Jasharajve, e Mehajve, e Kodrajve dhe e Lushtakëve. Tri lagjet e para të Prekazit të Poshtëm dhe katër lagjet e Prekazit të Epërm, kanë edhe lidhje gjaku, pra, janë të një trugu, ndërsa Lagjja e Lushtakëve janë të ardhur më vonë³ në Prekaz. Fshati edhe mund të ndahet në dy pjesë, por historia e fshatit, e Drenicës dhe e gjithë Kosovës, në asnjë kohë nuk është ndarë. Ashtu edhe kur u çlirua njëra është çliruar edhe e tëra. A nuk ndodhi kjo edhe në luftën e fundit?! Pasi po flasim për Prekazin ia vlen ta themi edhe një fakt. Luftën kundër bandave çetnike e pushtuesve serbë e më vonë

¹ <http://www.gazetaexpress.com/shkurt-e-shqip/si-u-krijua-prekazi-267612/>

² Deklaratë e Bahri Beçirit, dhënë për autorin, më 5 shkurt 2018.

³ Rrëfim i Rifat Jasharit, marrë nga libri i Bardh Hamzës dhe Faik Hotit, “Jasharajt”, botim i Zërit, Prishtinë 2003.

jugosllavë e pat filluar Ahmet Delia(1912-1913) i Prekazit të Epërm. Luftën kundër Jugosllavisë e Serbisë e vazhduan Mehajt në vitin 1981 dhe e përfunduan me nder e lavdi Jasharajt e Prekazit të Poshtëm në krye me komandantin legjendar të UÇK-së, Adem Jasharin (1991-1998).

Prekazi gjatë gjithë shekullit XX, nga fillimi e deri në fund të tij, ka një histori të bujshme në të gjitha luftërat çlirimtare të shekullit XX. Rezistencën në fillim të shekullit kundër çetave të çetnikëve serbë që kishin ardhur të vriteshin e të plaçkitnin në Drenicë, e filloi Ahmet Delia. Traditëne rezistencës kundër të huajve, e sidomos pushtuesit serbë, prekazitët e vazhduan në radhët e çetave të lirisë të drejtuara nga Azem Bejta.⁴Në kujtesën e popullit ruhen emrat e Mehmet Delisë e të Emin Latit etj. Tradita luftarake e prekazitëve vazhdoi edhe në vitet e Luftës së Dytë Botërore, kur Prekazi ishte një strehë e ngrohtë e luftëtarëve të Shaban Polluzhës. Në pranverën e vitit 1981, pushkët e para në Prekaz ua drejtuan Tahir e Nebih Meha forcave policore të Federatës Jugosllave.⁵ Nuk ka asnjë dyshim, shikuar në të gjitha përmasat e lavdisë, të çlirimit, të lirisë e të pavarësisë, se rezistenca e komandantit legjendar Adem Jashari, flijimi biblik i Jasharajve, është maja e ajsbergut të luftërave çlirimtare, e cila luftë u kurorëzua me fitore, e lirisë e të Pavarësisë së Kosovës, e cila u kurorëzua më 17 shkurt 2008. Romakët e lashtë kanë thonë: “Të gjitha rrugët të çojnë në Romë”. Edhe ne mund të themi: Të gjitha rrugët e lirisë e të pavarësisë së Kosovës, të çojnë në Prekaz te arkitekti kryesor i tyre, te Adem Jashari dhe Ushtria Çlirimtare e Kosovës.

⁴ Jakup Krasniqi, *Flijimi për liri*, Shtëpia Botuese: “Gjon Buzuku”, Prishtinë 2011, f. 16.

⁵*Po aty*, f. 16-17.

Kush janë Jasharajt e Prekazit?

Më lart e dhashë një histori të shkurtër të Prekazit, fshat ky me një histori të lavdishme gjatë gjithë shekullit XX. Por, qëllimi im në 20-vjetorin e Epopesë së UÇK-së, epopesë që lidhet ngushtë me Prekazin e Poshtëm e sidomos me Lagjen Jashari, e veçmas për familjen e Shaban Murat Jasharit, por përqendrimi do të bie mbi themeluesin e Ushtrisë Çlirimtare të Kosovës, komandantin e saj, Adem Jasharin. Nuk ka asnjë dyshim që formacioni ushtarak i Adem Jasharit ishte kërthiza e Ushtrisë Çlirimtare të Kosovës (UÇK-së).

Të folesh për Adem Jasharin është e pamundur të mos flitet për mësuesin, prindin, zotin e shtëpisë, Shaban Murat Jasharin, i cili qe martuar me Zahide Gecin nga Llausha e Skënderajt, me të cilën lindi tre djem (Rifatin, Hamzën e Ademin) e pesë vajza (Havën, Zylën, Zojën, Qamilen dhe Halimen)⁶. Fëmijët i rriten në kushte të vështira, por në një familje të shëndosh e të edukuar me atdhedashuri të madhe. Atdhedashuri që nuk mund të kontestohet nga askush më. Por, në fillim na duhet që t'i kemi disa njohuri të përgjithshme për këtë familje e cila me flijimin e saj bibliq, u bë mobilizuesja më e madhe, e popullit shqiptar të trojeve të pushtuara për liri e pavarësi.⁷ Ky mobilizim shkon edhe përtej kufijve administrativ të Kosovës, si në Kosovën Lindore e në Maqedoninë Perëndimore dhe nxiti mobilizimin e rinisë shqiptare të Shqipërisë londineze për të luftuar në këto hapësira të shkëputura të

⁶ Rifat Jashari, Deklaratë e dhënë në Prekaz para autorit, më 16 shkurt 2013, rrëfim i Rifat Jasharit, marrë nga libri i Bardh Hamzës dhe Faik Hotit "Jasharajt", botim i Zërit, Prishtinë 2003.

⁷ Jakup Krasniqi, *Kthesa e madhe - Ushtria Çlirimtare e Kosovës*, Shtëpia Botuese: "Gjon Buzuku", Prishtinë 2006, f. 76.

Shqipërisë. Pra, edhe pse mes shqiptarëve jetonin në kufij të ndarë politikë, në luftimet që u zhvilluan më vonë në ato hapësira, pjesëmarrja e shqiptarëve në këto luftëra ishte gjithëkombëtare.

Shaban Jashari ishte i biri i Muratit, i cili kishte qenë djali i vetëm i Fazliut. Ndërsa, Fazliu ishte djali i vetëm i Muratit të parë, i cili ishte i Jasharit dhe i cili kishte pasur tre djem.⁸ Tre breza të familjes së Shaban Jasharit kishin pasur vetëm nga një trashëgimtar. Ndërsa Jashari, emrin e të cilit e mban Lagjja e Jasharajve dhe Shabani, që është brezi i katërt nga Jashari, kanë pasur nga tre trashëgimtarë. Shabani si i ri do të përballej me vështirësitë e jetës që edhe më shumë ua vështirësonte robëria jugosllave e Tito-Rankoviqit. Serbia e krahllive e më pas të dy Jugosllavit (e Versajës dhe e AVNO-it) me Serbinë e Millosheviqit në fund, që të gjitha kishin hartuar plane e bërë projekte për shkombëtarizimin e dëbimin e shqiptarëve nga trojet e veta. Dhe gjatë realizimit të këtyre planeve ata do të ushtrojnë edhe politika të gjenocidit për asgjësimin e plotë apo të pjesshëm të shqiptarëve. Por, ishin qëndresa këmbëngulëse e shqiptarëve, lidhjet e tyre të forta familjare, dashuria për tokat stërgjyshore, ishin edhe shëmbëlltyrat kombëtare ku shikoheshin shqiptarët liridashës, siç ishte: Skënderbeu, rilindësit, pavarësistët etj., që e bënë këtë popull stoik e të pamposhtur në atdheun e vetë, të quajtur Shqipëri. Shembulli më i mirë i kësaj qëndrese, është Shaban Murat Jashari dhe familja e tij legjendare. Shaban Jashari ishte mësues. Profesinin e tij e ka ushtruar vetëm tri vjet (1949- 1952)⁹. Në vitin 1952 është burgosur për shkak se fëmijëve (nxënësve) ua mësonte historinë kombëtare dhe nga atëherë është marrë me punët e bujqësisë. Siç rrëfen Rifat Jashari, vitet 1951-1958

⁸ Rifat Jashari, po aty.

⁹Po aty, f. 11.

kishin qenë vitet më të vështira, për Shaban Jasharin,¹⁰ por ishte fryma për atdheun ajo që i kishte ndihmuar që t'i kapërcente edhe ato vështirësi. S'ka asnjë dyshim, meritat më të mëdha për këtë familje atdhetare, i ka Shaban Jashari dhe bashkëshortja e tij, nëna Zahide, nëna që lindi komandantin legjendar të Ushtrisë Çlirimtare të Kosovës, Adem Jasharin dhe i vëllait Hamza, dëshmor që nuk iu nda për asnjë çast vëllait më të vogël - komandantit legjendar. Dëshmorët, Adem e Hamzë Jashari, me jetën e veprën e tyre, Ushtrinë Çlirimtare të Kosovës, me flijimin e tyre e të familjes, mobilizuan shqiptarët në Luftën Çlirimtare, luftë kjo që ia solli lirinë e pavarësinë e Kosovës. Por, për të ardhur te liria e pavarësia, u deshtë flijimi i njëzet Jasharajve, i tre brezave njëherësh dhe i dhjetëra Jasharajve të tjerë, që të gjithë së bashku u bënë flakadan të përjetshëm të jetës sonë të lirë e të pavarur.

Tri sulmet e Serbisë mbi familjen e Adem Jasharit

Në vitet 1989/90, në Kosovë ndodhen zhvillime të shumta politike. Vite këto që suprimuan Autonominë Socialiste të Kosovës, ndodhen helmimet e nxënësve dhe largimet masive të shqiptarëve nga jeta politike, publike, arsimore e shëndetësore. Këto zhvillime pashmangshëm homogjenizuan popullin shqiptar të Kosovës për një kundërvënie të masave represive të politikës së Beogradit. Në këto vite u bënë edhe përpjekjet e para për formimin e ushtrisë së Kosovës. Këto përpjekje si do të shihet më vonë, veç të tjerëve do të dallohej Adem Jashari dhe grupi i tij i armatosur nga Drenica e trevat e tjera shqiptare. Ky formacion i armatosur pasi ushtron e armatoset në Shqipëri në

¹⁰Po aty.

mesin e vitit 1991, kthehet në Kosovë. Kjo ishte bërthama e parë e cila vendosmërisht ia kthej pushkët policisë serbe në mënyrë të organizuar në dhjetor të vitit 1991. Pasi armiku njoftohet për ekzistencën e grupit të armatosur të Adem Jasharit (përmes ndonjë të burgosuri të asaj kohe), policia serbe, më 30 dhjetor 1991, e rrethon familjen e Adem Jasharit dhe u kërkojnë që të dorëzoheshin. Thirrjes së armikut, Adem Jashari dhe formacioni i tij i armatosur iu përgjigjen me breshëri automatikësh. Atë ditë e tërë Drenica ishte në rrethim, por edhe tërë rrugët e Drenicës e kishin një destinacion - Prekazin e Poshtëm, përkatësisht familjen Jashari. Formacioni i armatosur arriti që të tërhiqet me sukses edhe përkundër rrethimit që ju kishte bërë armiku. Ky formacion ushtarak më vonë u quajt, Ushtria Çlirimtare e Kosovës, shkurt UÇK. Formalizimii emrit u bë nga LPK-ja, e cila e kishte marrë përgjegjësinë politike e financiare për UÇK-në. Kështu nisi rrugëtimi i UÇK-së dhe zgjerimi i radhëve të saja, ndonëse zgjerimi ishte goxha i ngadalshëm në të gjitha trojet e pushtuara shqiptare. Thuhet se çdo fillim është i vështirë, as rrugëtimi i UÇK-së nuk kishte si të ishte ndryshe. Vërtet ecja ishte e ngadalshme, por, ishte ecje e sigurt drejt lirisë.

Moment tjetër që familja Jashari ka shfaqur shenja të veçanta ushtarake të përballjes me forcat e armikut, ka qenë sulmi diversant i armikut, më 22 janar 1998. T'i përballosh një sulmi diversant të njëjse elite të armikut, para agimit, kjo është tregues se të gjithë anëtarët e familjes Jashari, ishin ushtarë e komandantë. Ndryshe si të kuptohet ajo përgjigje flakë për flakë në përballjen me njësitet e specializuara diversante të Serbisë?! Ky dhe të gjitha rastet tjera, janë tregues se aty ishte një profeci. A ishte profeci kur një mik i Jasharajve, Arif Mangjolli, i cili në një rast kur Adem Jashari në vjeshtën e vitit 1991

po kalonte atypari, ai do t'i porosiste: Shaban Jasharin dhe Rifatin si vëllai më i madh (i Ademit dhe i Hamzës) që ishte, që ta *“Ruanin djalin se ka me ju dashtë vendit”*¹¹. Dhe vërtet, vendit ju deshtë shumë, pasi kësaj pjese të kombit ose pjesëve të kombeve të pushtuara ju dha një drejtim i ri. Ecjet e këtyre hapësirave më vonë, pas luftërave, në liri kanë lënë për të dëshiruar shumë.

Në luftën e fundit, gati krejt në fillimet e saja, pas Likoshanit dhe Qirezit, nisi Epopeja e Ushtrisë Çlirimtare të Kosovës, e drejtuar nga vet komandanti i saj Adem Jashari, në ambientet e familjes së tij, u bënë tri ditë luftë, luftë e shtetit me një familje që kishte pak armë e municion. Në Prekazin e Poshtëm, Jasharajt legjendarë luftuan kundër një shteti që kishte angazhuar forca të shumta ushtarake e policore, i cili shtet përdori ato ditë tërë arsenalin ushtarak. Veç avionëve ushtarakë, në atë luftë armiku përdori tanket dhe gjithë artilerinë e rëndë të të gjitha llojeve. Nuk besoj që një luftë e përmasave të tilla të jetë zhvilluar në ndonjë vend tjetër të botës, në mes shtetit e një familje dhe ajo luftë të ketë zgjatur tri ditë. Kjo luftë duhet të futet si rasti më i veçantë, si rast unik i luftërave, që është zhvilluar ndonjëherë në historinë e luftërave çlirimtare në botë. Në luftimet e 5, 6 e 7 marsit, nga familja e Shaban Jasharit u vranë: 1. Adem Jashari (1955), komandanti legjendar i UÇK-së; 2. Hamëz Jashari (1950), dëshmor i kombit; 3. Shaban Jashari, 74-vjeçar; 4. Zahide Jashari, 74-vjeçare; 5. Zarife Jashari, 49-vjeçare, bashkëshortja e Rifat Jasharit; 6. Hidajete Rifat Jashari, 18-vjeçare; 7. Valdete R. Jashari, 15-vjeçare; 8. Igball R. Jashari, 13-vjeçar; 9. Igball R. Jashari, 11-vjeçare; 10. Feride Jashari, 43-vjeçare (e shoqja e Hamzës); 11. Selvetë H. Jashari, 20-vjeçare; 12. Afete H. Jashari, 17-vjeçare; 13. Besim H. Jashari, 16-vjeçar; 14. Lirie

¹¹ Rifat Jashari, Deklaratë e dhënë në Prekaz para autorit, më 16 shkurt 2013.

H. Jashari, 14-vjeçare; 15. Blerim H. Jashari, 12-vjeçar; 16. Fatime H. Jashari, 9-vjeçare; 17. Blerinë H. Jashari, 7-vjeçare; 18. Adile Jashari, 40-vjeçare (e shoqja e Ademiti); 19. Fitim A. Jashari, 17-vjeçar; 20. Kushtrim A. Jashari, 13-vjeçar.

Ndërsa, Jasharajt që i mbijetuan sulmit të ushtrisë serbe janë: 1. Rifat Jashari, (gjendej në Gjermani); 2. Murat R. Jashari, (gjendej në Gjermani); 3. Bekim H. Jashari, (gjendej në Gjermani); 4. Lulëzim A. Jashari, (gjendej në Gjermani); 5. Bashkim Jashari, ushtar i UÇK-së i cili arriti të dal nga rrethimi; 6. Fazli R. Jashari; 7. Ilirjanë R. Jashari, 8. Besartë H. Jashari; 9. Shqipe A. Jashari; 10. Marigonë A. Jashari.¹²

Viti që jemi, është vit jubilar i 20-vjetorit të një flijimi që i kalon të gjitha flijimet tjera biblike në shkallë botërore, që nuk haset askund në historinë e luftërave të përbotshme, ku për liri, njëherësh bien prindërit, fëmijët e nipërit. Gjithsesi, rasti është krejt unik dhe nuk mund t'i gjesht asnjë motorizim. Në këtë vit jubilar edhe zyrtarisht, duhet ta formalizoj faktin se, çdo anëtar i familjes Jashari i rënë në luftimet e 5, 6 e 7 marsit 1998, duhet të shpallen, dëshmor dhe hero. Kjo vlen për të gjithë ata, që gjatë atyre ditëve janë vrarë në atë rreth të hekurt e pushojnë përjetësisht në kompleksin memorial të Jasharajve legjendarë. Ky është obligimi ynë në vitin e tri jubileve të mëdha të kombit. Në këtë rast nuk bënë pa e thënë edhe këtë: Kulla e Jasharajve dhe shtëpitë e Jasharajve, janë monumentet më të natyrshme të asaj Epopeje dhe si të tilla, ato kërkojnë me urgjencë konservimin për t'i rezistuar kohës. Nëse veç duhet bërë një muze i kujtesës për luftën, ai muze duhet të ndërtohet aty ku filluan të gjitha rrugët e ardhmërisë sonë të lirë, të pavarur e demokratike.

¹² Jakup Krasniqi, *Kthesa e Madhe- Ushtria Çlirimtare e Kosovës*, Shtëpia Botuese: "Gjon Buzuku", Prishtinë 2006, f. 77.

Në mesin e të vrarëve ishin dhe: 1. Osman Geci, daja nga Llausha, 55-vjeçar; 2. Isak Fazli Halili nga Dubofci, ishte shkuar t'i ndihmonte Jasharajve; 3. Fatime Bazaj, 21-vjeçare nga Tersteniku (Drenasi); dhe 4. Smajl Bazaj, 18-vjeçar.¹³

Në Lagjen Jashari u vranë edhe këta persona: 1. Bahtije Jashari me tre të bijtë: Abdullah Zenë Jashari, 16-vjeçar; Blerim Zenë Jashari, 12-vjeçar; Bujar Zenë Jashari, 5-vjeçar; 2. Qazim Osman Jashari, 48-vjeçar; 3. Nazmi Zukë Jashari, 26-vjeçar; 4. Sinan Ramadan Jashari, 66-vjeçar; 5. Ali Ramadan Jashari, 58-vjeçar; 6. Beqir Bajram Jashari, 40-vjeçar; 7. Sherif Brahim Jashari, 38-vjeçar; 8. Sherif Brahim Jashari, 47-vjeçar; 9. Elheme Jashari, 45-vjeçare; 10. Murtez Zymer Jashari, 22-vjeçar; 11. Faik Tahir Jashari, 35-vjeçar; 12. Qerim Hus Jashari, 53-vjeçar; 13. Hamit Hus Jashari, 53-vjeçar; 14. Hamit Hus Jashari, 62-vjeçar; 15. Kajta Jashari, 44-vjeçar; 16. Hamide Jashari, 70-vjeçare; 17. Shahin Qerim Jashari, 26-vjeçar.¹⁴

Të zhdukurit ose të paidentifikuarit: 1. Sadik Hus Jashari, 65-vjeçar; 2. Hafije Jashari, 60-vjeçare (e shoqja e Sadikut); 3. Hamdi Sadik Jashari, 33-vjeçar; 4. Elfije Sadik Jashari, 28-vjeçare; 5. Fatime Sadik Jashari, 26-vjeçare; 6. Ramiz Sadik Jashari, 24-vjeçar; 7. Mihrije Jashari, 53-vjeçare, me të bijat: Sabrije Zymer Jashari, 20-vjeçare; Hanife Zymer Jashari, 16-vjeçare; 8. Smajl Asllan Jashari, 48-vjeçar; 9. Hajrije Jashari; 10. Ajvaz Kajta Jashari, 18-vjeçar; 11. Salë H. Jashari, 57-vjeçare.¹⁵ Po atë ditë në periferi të Skënderajt ishin vrarë edhe: 1. Sadik Kackini, 48-vjeçar; 2. Fatime Gashi, 46-vjeçare (me

¹³ Jasharajt - Histori e një qëndrese, Rilindja, Prishtinë 2000, f. 32-36.

¹⁴ Po aty, f. 31-33.

¹⁵ Po aty, f. 33.

djalin e vajzën); 3. Gazmend Gashi, 16-vjeçar; dhe 4. Makfiredë Gashi, 13-vjeçare.¹⁶

Të gjithë këta dëshmorë që ranë më 5, 6 e 7 mars të vitit 1998, janë përmendore në historinë tonë më të re. Janë drita udhërrëfyese e secilit shqiptar të Kosovës, e cila i orientoi ata që vullnetarisht të merrnin vendimin për t'u bërë ushtarë të UÇK-së, për të luftuar pa hezitim për lirinë dhe çlirimin e atdheut. Armiku kishte pritur se, me luftën e përmasave të mëdha mbi familjen Jashari, jo vetëm që do të mbillte frikën në çdo familje e njeri, por do të përhapte tmerrin mbi shqiptarët dhe pas këtij tmerr, Kosova do të zbrazej nga shqiptarët. Ky edhe ishte plani politik i Serbisë, për ta bërë Kosovën “zemër e djep” për serbët. Por, armiku i tërbuar i kishte bërë “hesapet pa xhanxhin”. Shqiptarët jo vetëm nuk u tmerruan nga frika e artillerisë serbe, por, përkundrazi, 5, 6 e 7 marsi, bëri që shqiptarët ta mundnin frikën dhe të mobilizoheshin më shumë se kurrë më parë në radhët e Ushtrisë Çlirimtare të Kosovës, që me të drejtë shumë kush e quan Ushtria Çlirimtare e Adem Jasharit. Nga bota e jashtme, ka intelektualë e politikanë të ndryshëm që Millosheviqin e quajë mobilizuesin kryesor të shqiptarëve¹⁷ në luftën për liri, për çlirim e bashkim.

Këtë vit, populli shqiptar pati tri jubile të mëdha, ku secili jubile i ka përmasat, lavditë, madheshit e tija. Nuk kanë ngjashmëri me njëritjetrit, se më shumë se pesë shekuj i kanë në mes. E përbashkëta e madhe e këtyre jubileve e sidomos i dy personaliteteve të kombit tonë janë, se që të dy, Skënderbeu e Adem Legjendari, për kohët e tyre, janë e mbesin, njerëzit me integritete të larta njerëzore. Shkalla e

¹⁶*Po aty*, f. 36.

¹⁷ Human Rights Watch (Raport): Nën pushtetin e urdhrave - Krimet e luftës në Kosovë, Botime Korbi, Tiranë 2002, f. 41.

rrezikshmërisë e njërit dhe e tjetrit, ka qenë tepër e lartë edhe pse në kohë e rrethana të ndryshme. Por, vetëm në rrethana të tilla, të vështira tregohet integriteti i njeriut. Që të dy janë shqiptarë, ndonëse i pari quhej edhe epirotas, maqedonas e arbëror. I pari ishte mbret e kapedan që e mbrojti vendin nga mbretërit më të mëdhenj të Perandorisë Osmane, por pas vdekjes së tij, Shqipëria qe pushtuar për shekuj. I dyti qe vetëm kapedan i një ushtrie të vogël, e cila pas rënies së komandantit legjendar u masivizua e u mobilizua në ato përmasa, sa ushtarët e tij të arrijnë që ta çlirojnë atdheun me ndihmën e NATO-s, kombit iu kthyen 10 878 km katrorë, që i ishin pushtuar padrejtësisht në vitin 1913. Shikuar në këtë këndvështrim e në përmasën e fitores, që të dy, janë e mbesin, personalitete më të mëdha të kombit. Skënderbeu e Adem Jashari janë dy majat më të larta të shqiptarëve. I pari për lavdin e përmasën e profecisë që ndër shekuj i dhuroi kombit, e tjetri për urtinë, vendosmërinë, për lirinë e pavarësinë e Kosovës, për dhuratën e madhe tokësore që ia kthej kombit, në kohën kur tepër pak shqiptarë besonin në këtë mundësi. Emëruesi i përbashkët i që të dyve është, shqiptarizmi i pamohueshëm me profecitë njerëzore!

